

● Hükümet gensoruyu üzerine almazken, Erkmen «Ben hükümetin politikasını uyguladım» diyor



MUSTAFA GÜLCÜGİL
Altı hafta kadar önce hakkında gensoru verilen İçişleri Bakanı Mustafa Gülcügil gensoru görüşmelerinden bir gün önce istifa etmek zorunda bırakılmıştı. Gülcügil'in İstanbul'da yaptığı Bakanlıkta ilgili bir basın toplantısından sonra, istifasını Ankara'da Demirel açıklamıştı.



HAYRETTİN ERKMEN
Dışişleri Bakanı Erkmen hakkında CHP'nin verdiği gensoru önergesi CHP ve MSP'nin oylarıyla gündeme alındı. Görüşüldü ve güven oylamasının bugün yapılması kararlaştırıldı. Bugün verilecek 226 oy Erkmen'in düşürülmesine yol açacak.



İSMET SEZGİN
Maliye Bakanı hakkında CHP Genel Sekreteri Üstündağ ve arkadaşlarının verdiği gensoru önergesinin gündeme alınması tartışılıyor. Gündeme alınması gelecek hafta ortasında görüşülecek ve ardından onun için de güven-sizlik önergesi verilecek.



ESAT KIRATLIOĞLU
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı hakkındaki gensoru önergesini CHP'li Deniz Baykal ve arkadaşları verdi. Gensoru önergesinin gündeme alınması salı günü görüşülecek.



MÜNİF İSLAMOĞLU
Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı hakkındaki önerge Sinop Milletvekili Alaattin Şahin ve arkadaşlarının imzalarını taşıyor. Bu önerge de çarşamba günü Millet Meclisinde tartışılacak.

Demirel dört bakanı da gözden çıkardı

- Erkmen hakkındaki güven oylaması bugün. Muhalefet 226'yı bulursa Bakan düşecek

Bir soruşturma daha!

Adalet

- İtiraf'ta Yurttaşlar Adalet Bakanlığında bir müşavirin kendilerine yardım ettiklerini söylemişti

Bakanlığı da İtiraf'ı ihbar kabul etti

- Ucuzal: "Bilgiler muğlak ama müfettişler gerekeni yaparlar"

İtiraf'ta adı geçen ülkücülerin hamisi, şimdi de Elbistan'da...

Bahattin Yalım, Elbistan Termik Santral inşaatını MHP'lilerin üssü haline getirmeye çalışıyor

HABER MERKEZİ
Ali Yurttaşlar'ın "İtiraf" dizisinde daha önce de ülkücülere yardım ettiği belirtilen Bahattin Yalım'ın halen Elbistan Termik Santrali inşaatını sürdüren müteahhit firmanın personel müdürlüğünde bulunduğu ve işyerini MHP'nin üssü haline getirmek için yoğun bir çaba içinde bulunduğu bildiriliyor. Termik Santralini inşaat faaliyetini sürdüren Foster Wheeler International Corporation (FWIC) firmasının personel müdürlüğünde bulunan Bahattin Yalım'ın şimdiye kadar 200'e yakın işçiyi çeşitli baskılarla işten uzaklaştırdığı, birçok kalifiye işçiyi tazminatları-

ANKARA (ÖZEL)
Adalet Bakanı Ömer Ucuzal, Ali Yurttaşlar'ın gazetesinde yayınlanan itiraflarının Adalet Bakanlığında ilişkin bölümlerinin soruşturulduğunu söyledi.

Kendisiyle görüşüğümüz Adalet Bakanı, "Bu konuda gazetesindeki bilgiler muğlak ama gene de bakanlığımızın müfettişleri gerekeni yapıyorlar" dedi.

ADALET BAKANLIĞI KONUSUNDA NELER YAZILMIŞTI?

Ali Yurttaşlar itirafında Adalet Bakanlığında ait bölümünde Cezaevi İnfaz İşleri Genel Müdürlüğünde çalışan bir müşavirin kendilerine yardımcı olduğunu belirtmiş ve şöyle demişti:

(Devamı S. 6 Sü. 3'te)

İtiraf, Bahçelievler katliamı davasında belge olarak sunuldu

ANKARA (ÖZEL)
9 Ekim 1978 yılında Bahçelievler semtinde 7 TIP'linin öldürülmesi davasına dün Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 No'lu Mahkemesinde devam edildi. Dün yapılan duruşmada müdahil

(Devamı S. 6 Sü. 7'de)

MHP il Merkezi yollamış



RUHİ ÖZCAN



AHMET HAMDİ GÜLER

Gazetemize saldırı için keşif yapan iki MHP'liyi polise teslim ettik

İSTANBUL (ÖZEL)
GAZETEMİZE saldırı düzenlemek isteyen MHP'liler tarafından keşif amacıyla idarehanemize gönderilen Ahmet Hamdi Güler ile Ruhi Özcan adlı iki komando yakalandı.

yayımlandığı gazetemiz nüshalarını bir savcı yardımcısına adına almak istediklerini söyleyen iki şahıs idarehanemize geldiler. Bunlar kendilerini yollayan savcı yardımcısının Remzi Çelik olduğunu ileri sürdüler. Daha sonra bu ismi Adliyeden araştı-

(Devamı S. 6 Sü. 3'te)

- AP, bakanları teker teker düşürülse bile iktidarda kalma kararında
- AP'nin umudu MSP'nin CHP'nin verdiği gensoruları desteklememesi

ANKARA (ÖZEL)
MSP'nin Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmen hakkında verdiği güvensizlik önergesi bugün oylanıyor. Muhalefet red oyu verecek 226 parlamenter Meclise getirmeyi başarabilirse, Dışişleri Bakanı bu akşam görevden ayrılacak.

Erkmen Güney Haber Aiansına yaptığı açıklamada "Uyguladığımız politikayı ben tayin etmedim. Hükümet tayin etti. Ama gensoruya muhatap benim" dedi. Erkmen, muhalefet partilerinin iktidara olan hırslarını kendisinden çıkartmak istediğini söyledi.

Dışişleri Bakanı Erkmen "hükümetin tespit ettiği dış politikayı" uyguladığını söylerken, Demirel'in bu gensoruyu hükümet karşı bir güven oylamasına dönüştürmeyeceği öğrenildi. Demirel'in, Erkmen gibi öteki dört bakan hakkındaki gensorular da görüşmeye alınsa ve bu bakanlar hakkında da güvensizlik oyu verilse bile bakanlar istifa ettireceği, hükümeti sürdüreceği öğrenildi.

MECLİSTEKİ DURUM
AP'nin 185, MHP'nin 17 üyesinin güven oyu vermesi bekleniyor. CHP'nin 207 üyesinden Cahit Karakaş Millet Meclisi Başkanı olduğu için oy kullanmıyor. Önerge sahibi MSP'den ise Yaşar Göçmen, Salih Özcan, Muhyeddin Mutlu ve Tahir Büyükkörükçü ise hükümete karşı bir politika izlenmesine karşı çıktıklarından toplantıya katılmayacaklar.

TBP'den Ali Haydar Veziroğlu, CGP'den Turhan Fezyioğlu ve Nizam Partisinden Abdülkerim Doğru'nun ne yapacakları belli değil.

Meclisteki 8 başsımsız üyeden Orhan Alp, Oğuz Atalay, Cengiz Şenses ve Mustafa Kılıç'ın muhalefete birlikte oy kullanacakları bildirildi. Diğer dört üye Zeyyat Mandalıncı, Ahmet Nihat Akay, Abdülkerim Zilan ve Nurettin Yılmaz'ın ne yap-

(Devamı S. 6 Sü. 3'te)

Konya Cezaevini basan silahlı kişiler hükümlü ve tutuklu 7 komandoyu kaçırdı

- Pendik'te bir kahveyi basan saldırganlar iki kişiyi yaraladı
- Tarsus'ta 'dur' ihtarına uymayan bir genç öldürüldü

HABER MERKEZİ
KONYA Kapalı Cezaevine bugün saat 14.00 sıralarında yapılan silahlı baskınla siyasal suçlardan hükümlü ve tutuklu 7 komando kaçırıldı. İlgililerden alınan bilgiye göre çalınmış olduğu anlaşılan 42 EV 080 plakalı kırmızı renkli özel bir arabayla cezaevine gelen ve ilk belirlemelere göre beş kişi oldukları bildirilen silahlı teröristler kapıdaki görevlileri tersisiz hale getirerek cezaevinin ziyaretçi bölümüne girmişler

(Devamı S. 6 Sü. 3'te)



Yangından mallarını korumaya çalışan yurttaşlar, eşyalarını sokak ortasına yığıp başında kaygı ile bekliyorlar. (Fotoğraf: AYDINLIK)

Fener'de elli işyeri ve ev yandı

- Yüzlerce aile sokakta kaldı
- Yangına ardiyelerdeki kimyevi maddelerin yanlış depolanması yol açtı
- Daha önce de yangınlara yol açan kimyevi madde ardiyeleri, vatandaşların uyarılarına rağmen şehir dışına taşınmadı

İSTANBUL (ÖZEL)
İSTANBUL'un Fener semtinde bir kimyevi madde deposunda sabaha karşı saat 02.00'de başlayan yangın sonucu 50'ye yakın ev, işyeri ve depo yandı ve 100 aile evsiz kaldı. Yangın Fener Abdülaziz Caddesi üzerindeki içinde kimyevi madde bulunan Emanet Ardiyesinde başladı. Yangın çevredeki evlerin ahash oluşu ve rüzgarın da etkisi ile kısa sürede yayıldı. Yangının Mürşelipaşa Caddesi, Vodina Caddesi, Yıldırım Caddesi, İncebel Sokak, Fener Kireçhanesi Sokaklardaki 50'ye yakın ev, işyeri ve deponun yanmasına yol açtı.

YANGINDAN FOTOĞRAF VE İZLENİMLER
8. SAYFADA

örse çekic

Gülay Göktürk
Polonya Dersleri (II)

Polonya grevinin son derece öğretici yanlarından biri de ey-Jemin biçimi, sınırı ve haklı zeminin korunması konusunda izlenen doğru çizgidir.

Grev hareketi, daha baştan itibaren, hem içerden hükümet tarafından zorla bastırılma tehlikesi ile karşı karşıya idi, hem de Polonya'nın tepesinde Demokles'in kılıcı gibi asılı duran bir Sovyet müdahalesi tehlikesi mevcuttu.

Grevlerin başlamasından itibaren Batının en büyük kaygısı bu hareketin bir Sovyet müdahalesine yol açabileceği idi. Oysa çeşitli şartlar incelendiğinde Sovyetler Birliği'nin müdahale etmesinin oldukça zor olduğu görülmüştü. Brejnev, Afganistan'da battığı bataklığa boğuşurken Polonya'da yeni bir batağa saplanmayı göze alabilir miydi? Polonya'nın arkasında Avrupa vardı. Sovyetlerin Batı ile yumuşama köprüsü diye adlandırılan bu ilkeye yapılacak bir müdahale Batı ile köprüleri uçurmacı mıydı? Hem de tam Madrid Konferansı arifesinde, yumuşama hayaline kapılanları uyandırmaz mıydı?

Polonya'daki mücadelenin önderleri Sovyetlerin müdahalesini zorlaştıran bu şartları iyi değerlendirdiler. Sovyet "öcü"ünün korkusuna kapılıp mücadeleden vazgeçmediler. Ama bir yandan da bu azgın emperyalistin her türlü çirkinliği yapabileceğini gözönünde bulundurarak ihtiyatı elden bırakmadılar. Gerek direnişin hükümet kuvvetleri tarafından ezilmesi, gerekse bir Rus müdahalesi ile karşı karşıya kalınması tehlikesine karşı uyanık davrandılar. Mücadele boyunca bir yandan temel taleplerinden bir adım gerilemeyen kararlı tutumlarını sürdürürken, bir yandan da polislin direnişe saldırması için fırsat yaratmamaya, Sovyet müdahalesini çekmemeye ve hareketi ezdirmemeye dikkat gösterdiler.

Bunu nasıl başardılar? Mücadelenin biçimini doğru tespit ederek. Haklı zemini korumaya özen göstererek...

Dikkat edilirse, Polonya'da 20 gün süren ve 100 bini aşkın işçiyi kapsayan böylesine büyük bir direnişe, tek bir başıbozuk hareket bile rastlanmadığı, provokatif nitelikte tek bir olayın cereyan etmediği görülecektir. Yine 20 gün boyunca fabrikaları, tersaneleri ellerinde tutan işçilerin bir tek makineye bile zarar vermedikleri de bir gerçektir. İşçiler, direniş süresince mücadeleyi kendi güçlü oldukları, insiyatifin kendi ellerinde bulunduğu alanlarda, yani fabrikalarda, işletmelerde tutmayı bilmişler, hiç bir provokasyona izin vermemişler, biricik teröre asla başvurmamışlar, mücadelenin disiplinli ve kitlesel niteliğini gözleri gibi korumuşlardır. İşçiler bugün taleplerinin hemen hemen hepsini kabul ettirmişler olarak ve hiç zayıf vermesiz inşabına dönülebiliyorlarsa, Gerek iktidarı bütün burjuva yorumcuların "vermez" dedikleri tavizleri vermek zorunda kaldıysa, bu sonuçta izlenen doğru mücadele biçiminin ve a-narşizmle araya kesin sınır çeken proleter tutumun payını görmek lazımdır.

Polonya işçilerinin bu olgun ve proleter tutumu en başta da Tariş'i 15-20 günde harabeye çeviren, Ülker'de makineleri bozup kremaları yerlere döken sahte solculara, DSM'çilere ibret olmalıdır.

ESNEKLİK VE UZLAŞMAZLIK BİRARADA

Polonya direnişinde, temel hedeflerle ve ilkelerle alınan kaygı gibi sert bir tutuma, esasa ilişkin olmayan konularda takımlan esnek tutumun bir arada sürdürüldüğünü ve mücadeleyi güçlendirdiğini görüyoruz.

İşçiler, mücadelenin daha ilk gününden, temel şartlarını ortaya koydular ve direniş boyunca hükümetin çeşitli tehditlerine, Sovyet müdahalesi korkutmalarına, tutuklamalara rağmen bu noktalardan geri çekilmediler. Ama temel taleplerdeki bu uzlaşmaz tutuma karşılık, işçi temsilcilerinin görüşmelerde son derece esnek davrandıklarını, hükümetle diyalogu koparmamaya özel gayret göstermeleri dikkati çekti. Kesilen görüşmeleri yeniden başlatmak için teşebbüste bulunuyor, esasa ilişkin olmayan konularda pazarlığa açık bir tavır alıyorlardı. İşçi temsilcilerinin görüşmelerin kesildiği bir noktada kalkıp rahatlıkla "Bizim 21 maddemiz var. Ama hepsini teker teker tartışmaya ve pazarlık etmeye hazırız" diyebilmesi, dikkat çekiciydi. Hiç şüphesiz bu rahatlık ne istediğini bilen haklılığına ve fikirlerine güvenen ve mücadelede tavizler de verebileceğini dümdüz ileri gitmenin mümkün olmadığını bilen insanların rahatlığıydı.

ZAMANINDA BİR ATEŞKES

Nereye kadar ilerleyecek, nerede duracağız? Eylemi hangi noktada bitireceğiz? Bir eylemin başarısı için doğru cevaplandırılması hayati önem taşıyan bir sorudur bu.

Her eylemin bir sınırı vardır. Mücadelede en kritik noktada durmayı ve ateşkes yapmayı bilmeliyiz. O kritik noktayı doğru tespit etmek, eylemi zamanında sona erdirmesini bilmek ve uzlaşmak da bir hüner ve önderlik meselesidir. İşte Polonya işçileri bu konuda da büyük bir hüner göstermiş ve tam zamanında başarılı bir ateşkes yapmayı başarmıştır.

20 günlük mücadele içinde Gerek iktidarının grevci işçilere yaptığı çeşitli ateşkes teklifleri oldu... Bu tekliflerden birincisi ni Gerek grevlerin başlamasından hemen sonra yaptı. İşçilerin ücret zammı, aile yardımı ve 1970 şehitleri anısına anıt dikilmesi taleplerini kabul ettiğini açıkladı.

İşçiler bu noktada ateşkes yapmayı reddettiler. Çünkü güçlerinin çok iyi farkında idiler. Nereye kadar gidebileceklerini, karşılıklı güçler dengesini iyi biliyorlardı. Bu noktada yapılacak bir uzlaşma geri ve yanlış bir uzlaşma olurdu. Hükümet daha sonraki günlerde de yeni bazı tavizler vererek uzlaşma zemini aradı. Et fiyatlarına 1981'e kadar zam yapılmayacağı açıklandı. Daha sonra işçilere karşı daha sert tutum yanlış olan hükümet komisyonu temsilcisi ve bazı parti yöneticileri görevden alındı. Ancak verilen bütün bu tavizler işçileri yumuşatmadı. Çünkü henüz temel talepleri karşılanmamış, mücadelenin esas hedefine ulaşamamıştı. Hedef, hür sendika hakkının kabul ettirilmesi idi. Ve Le Matin gazetesinin belirttiği gibi "işçiler nereye kadar gidebileceklerini iyi biliyorlar" dı.

Nihayet 31 Ağustos günü işçiler için en elverişli yere varıldı. Karşı cephe, son bir saldırı ile genel grev tehdidi ile önemli ölçüde geriletilmiş, hür sendika hakkı dahil bütün temel talepler kabul edilmişti. Bu noktada bir kısım işçinin ateş-kesi reddeden "sonuna kadar savaş" öneren bir tutum benimsediği görüldü. Ancak hareketin önderliği sonu zararlı maceralara varabilecek olan bu fikirleri göğüslemeyi ve şartların işçiler için elverişli olduğu bu noktada işçilerin birliğini koruyarak başarılı bir ateş-kes yapmayı bildi.

YENİ BİR GÜÇ TOPLAMA DÖNEMİ

Şimdi birçoğumuzun kafasına takılan şu sorudur: Gerek yönetimi işçilere verdiği sözlerle duracak mıdır? Yoksa bundan on yıl önceki gibi verdiği sözleri unuttu mu?

Şimdi bilmek gerekir ki, revizyonist iktidar, şimdi sıkı sıkıca kabul etmek zorunda kaldığı birçok şeyi hasır altı etmeye çalışacak, verdiği sözlerin bir kısmını tutmayacaktır. Bunu anlaşmanın altına imzayı atan işçi önderleri de pekala bilmektedir. Ama bu gerçek şu anda imzalanan anlaşmanın yanlışlığını değil, sadece bir ateş-kes olduğunu kavramak gerektiğini gösterir.

Evet, bu bir ateş-kestir. İşçi sınıfının revizyonist diktatörlük yıkılana kadar sürdüreceği uzun ve çetin savaş içinde imzalanan bir ateş-kes. Polonya işçileri bu ateş-kesi saflarını yeniden düzenlemek, yeniden güç toplamak ve daha ileri mücadelelere hazırlanmak için bir fırsat olacak değerlendireceklerdir. Revizyonist iktidara işçilere verdiği sözde durmadığı takdirde yeni bir mücadele için haklı zemini kendi elleriyle yaratmış olacaktır. O zaman bütün dünya Polonya işçi sınıfının yeni bir destanına tanık olacaktır. Ve hiç şüphesiz bu mücadelede 1980 Ağustos direnişinden daha güçlü, daha üst seviyede bir mücadele olacaktır.

KARAMAN OVASINDAKİ PANCAR ÜRETİCİLERİ DEMİREL'E SESLENİYOR -2



Boyun bükmüş Devranbel tarlaları Bitmek bilmiyor, Tüm sarıya kesmiş, sanki ova burada

Salur köylüleri pancar tarlalarında çalışıyor.



«PANCARIMIZI DEVLETE VERDİK TEFECİYE DÜŞMEYELİM DİYE, DEVLET BİZİ TEFECİNİN ELİNE TERK ETTİ»

● Toprak-Su'nun sattığı su geçen yıl 120 liraydı, bu yıl 400 lira ahıyor

● TİKP Karaman İlçe Başkanı: «Demirel'in politikası küçük ve orta çiftçiyi yok etme politikasıdır. Avanslar alınmadan pancar sökülmesi yapılmamalıdır»

Yolumuz Karadağ'ın doğusundaki köylere bugün, Güdüm'ün köyüne, Salur'a, Aşran'a... 12-13 kilometre yolu kah at arabası üstünde, kah rastladığımız traktörle binerek aşırıyoruz. Boyun bükmüş devranbel tarlaları bitmek bilmiyor. Tüm sarıya kesmiş ova sanki burada. Atdırsıra elma bahçeleri, pancar tarlaları. Güdüm'ün köylüleri, bizim

köy alagız diyor. Alagız, oyunbozan demek. Güdüm'ün büyük toprak sahibi üreticiler varmış. Çevredekilere nazaran zengin bir köy. Bir köylü, "Demirel'e güvendik, 30 dönüm pancar ekmiş, elimizdeki çuvaları bile sattık" diye yakınıyor. Köyden köye giderken Salur köylülerine rastlıyoruz. Sonra Aşran'a varıyoruz. Bütün köylü-

ler hemen hemen hemfikir, avans yoksa, sökülme de yok. Olsa bile hangi parayla? Aşranlıların büyük bir kısmı pancar tarlalarına dağılmış. Kahvede görüşebildiğimiz köylüler "Geçen yıl buğday paramız vardı, onunla sökülme yapabildik, bu yıl ise beş kurusuşuk yok" diyorlar. Köy muhtarı Naci Cingözer şöyle konuşuyor:

"Şimdi sulama için aldığımız parayı bile senet karşılığı aldık. Senetler de protesto oldu. Arpa dışarda da 9 liraya çıktı. Keşke ofise vermeseydik de anbarımızda kalsaydı. Ziraat Odamız var güya, o da köylüden çok hükümetin yanında."

Bu sırada iki amele çavuşu geliyor kahveye. Çuval üretimi almak için. Ancak her defasında geri dönüyorlar.

Beşdilliyi verdiğimizde, gün karamak üzere. Ali Rıza Kılıçarslan evine buyur ediyor. Sonra hep birlikte köy kahvesine iniyor. 8-30 habertinden sonra muhtar Cahit Ergül televizyonu kapatıyor ve bizi tanıtıyor. Aydın'ın anlatıyor, sorular cevaplanıyor. Sonra hep birlikte avans almadan sökülme yapmama fikrini tartışıyor. "Devlete güvenimiz kalmadı, bize yalan söylüyorlar" diyorlar. Sadan Öztürk adlı bir üretici, "Biz tefecilere kapılmayalım diye devlete verdik pancar. Ama devlet bizi gene tefecilerin eline terketti" diyor. Bu arada TİKP'li devrimci pancar konusundaki bildirimlerini dağıtıyorlar. Bizi tekrar gelmemiz şartıyla uğurluyor köylüler.

Sonra Akçaşehir kasabası, sonra Sudurağı köyü. Akçaşehir Belediye Başkanı Kemal Çelik "Geçen yıl 2 bin 500 dekar pancar ekildi, bu yıl 1200 dekar düştü. Geçen yıl kuyulardan 120 liraya aktığı suyun saatine Toprak-Su şimdi 400 lira ahıyor" diye açıklıyor.

Sudurağı hem karayolu hem hem de demiryolu ulaşımı olan şanslı bir köy. Yaşlıca bir köylü temsilci seçiyorlar konuşmak için. İbrahim Çelikkol, sırtındaki kazağı göstererek konuşuyor: "Bak gazeteci yeğenim, şunu 100 kilo buğdayla değiştirdim. Kaç para yapar bilir misin? Tam 1000 lira. 43'de ekmeğin kılığı olmuştur, o zaman İstanbul'da bir lokantada pilavla ekmeğin yemeyi istemim, ekmeğin vermediler. Bu gidilecek ekmeğin sıkıntısı çekeceğiz."

Toprak-Su'nun kuyularının yetersizliğinden, pompaların çalışmadığından yakınıyor Sudurağı köylüleri. Ziraat Odasının üreticinin sorunlarıyla hiç ilgilendiğinden, sırf politika ile uğraşmasından yakınıyorlar. Köylülere veda ediyoruz, pancar sökülme kararlarında başarılı oluyoruz.

TİKP NE DİYOR?

Türkiye İşçi Köylü Partisi Karaman İlçe Başkanı Şihali Yalçın, Demirel'in, pancar üreticilerini güncelce ofisin önünde beklettiğini belirterek şunları söyledi: "Bütün bu yetmiş yirmi gibi üreticinin dışını traktörüne takarak kaldırdığı buğday, arpa paralarını ödemediği. Aynı şekilde pancar avanslarının ödenmemesi de üreticiyi çok zor durumda bıraktı. Demirel kredi aldığını söylüyor ama, bu paralar büyük sanayicilere veriliyor. Üreticinin eline ise hiç bir şey geçmemiştir. Demirel'in politikası küçük ve orta çiftçiyi yok etme politikasıdır. Köylünün sıkıntısından da tüccarlarla aracılar yararlanmaktadır."

"Biz Türkiye İşçi Köylü Partisi olarak üreticileri şu çağrıyla yapıyoruz: Avanslar alınmadan pancar sökülmesi yapılmamalıdır. Buğday paraları derhal ödenmelidir. Pancar üreticisinin banka borçları ertelenmelidir." BİTTİ

GÜNDEM dışı

Basit bir soru

Geçenlerde tarihi bir mezar taşını kaçak olarak satmaya kalkışanlar yakalanmıştı. Bu olay da böbürlenile böbürlenile açıklandı. Bu işin cilası, şimdi biraz perde arkasına geçelim. Kültür Bakanlığına çok basit bir soru soruyoruz: Müzelerimizde bulunan tarihi eşyaların akıbetlerinden habersiz var mı? Örneğin İstanbul Arkeoloji Müzesinde kaç tane eser var?

Bakanlığın bu soruyu kolay kolay cevaplayabileceğini sanmıyoruz. Neden dersiniz... Bugün müzelerdeki eserler Allaha emanet edilmiş ve ortada bir iddia var: "Bugün müzelerde bulunan birçok tarihi eser ortadan kaybolmuş". Az buçuk değil, İstanbul Arkeoloji Müzesinde

binlerce küçük boyutlu arkeolojik eserin yerinde yeller estiği söyleniyor. Bunlar söylenti ama herkesin bildiği bir gerçek var. Batıdaki müzelerde, üzerlerinde açık açık Türkiye'den geldiği yazılı binlerce, onbinlerce tarihi eser bulunuyor. Öte yandan öyle müzelerimiz var ki sergilenen ve depolarda bulunan tarihi eşyaların sayısını bilen, bir görevli bile yok.

Kaçırılan mezar taşını yakalamak, hele bunu afur tafur ilan etmek güzel de, bir yetkili de çıkıp yukarıda sorduğumuz basit soruya cevap vermez ya... Batıdaki müzeleri, zenginlerin evlerini sisleyen eserlerin kaçtığı bizim müzelerden uçurulu bir açıklama ya...

Ne soruyorlar acaba?

Yozgat MHP İl Başkanı gazetecilere verdiği cevapta, hatırlayacakmış çok ilginç şeyler söylemişti. "5000 adamından" söz etmiş ve Yozgat'ta "asayiş sağladıklarını" ifade etmiş ve tabanca bir de resim çekmişti.

MHP Merkezi, MHP için bu kadar çalışan il başkanını tutmuş grevden almış. Almakla da kalmamış bir de Haysiyet Divanına vermiş. Peki ama gerekçesi neymiş? Acaba şimdi kendisine "niye bunları yaptın" diye mi, yoksa "bu yaptıklarımızı niye aptalca açıkladın" diye mi soruyorlar?

Bize ikincisini soruyorlar. Çünkü İl Başkanı tarafından sonra görevinden acele alındı, ama Yozgat'ta değişen bir şey olmadı. "5 bin adam" yine faaliyetini sürdürüyor ve "güvenliği" sağlıyor.

YORUMSUZ

Türkiye Odalar Birliği Adana Ticaret Odasına gönderilen bir yazıda Japonya'da faaliyet gösteren Inatani Co. Ltd. adlı bir firma ülkemizden çok miktarda mezar taşı almış...

Böyle ikrar ile böyle yol ile...

Aşağıda Ankara büromuzdan gelen bir haberi ayne yayınlıyoruz.

ANKARA (ÖZEL)

ANKARA'nın Çiğdembaşı semtinde Halkın Kurtuluşçuları salatalık satan iki esnafa saldırarak kafalarını kullandılar. Paraları ile saatlerini de aldılar.

Arabalara ile salatalık satan Mehmet Malkoç ve Abidin Kav, Çalışkanlar Ortaokulu yakınına geldiklerinde yolları 20-25 kişilik bir grup tarafından kesildi. Esnaflara önce kimlik soran Halkın Kurtuluşçuları "TİKP'li faşist" diyerek saldırıya geçtiler. Terazi, kilo ve taş ile rastgele vurarak ağır yaralananlara neden olan saldırganlar, arabadaki salatalıkları sağa sola saçarak, "Bunlar faşistlerin salatalığı, alın bedavadır" dediler. Saldırıya uğrayanların, "Biz faşist değil, devrimciyiz" diye bağırarak üzerine olaya halk müdahale edince Halkın Kurtuluşçuları silah çekerek, halkı uzaklaştırdılar.

Saldırganlar daha sonra da Mehmet Malkoç ve Abidin Kav'ın önüklerinin ceplerinde bulunan paraları ve kollarındaki saatleri alarak kaçtılar.

Halkın Kurtuluşçuları daha önce mahallede dağıttıkları bir bildiriye ise şöyle diyorlardı:

"Halkın Kurtuluşu olarak esnafa yönelik saldırıların her zaman karşısında olduk ve karşısında olmaya devam edeceğiz. Esnafa yapılan saldırı, halka karşı yapılan bir saldırdır. Halkın bir parçası olan esnafların faşistlikle suçlanmalarını geçmişte olduğu gibi günümüzde de küçük burjuva maceraların bir yöntemi olmuştur."



Sudurağı'nda pancar üreticisi köylüler toprak, su pompalarının çalışmadığından, Ziraat Odasının da sorunlarıyla ilgilendiğinden yakınıyorlar.

YURT HABERLERİ



Florya'da kaçak olarak yapılan villalar İstanbul Belediyesince yıktırılırken

İstanbul Belediyesi Florya'da kaçak 6 villa ile diğer semtlerde 16 gecekonduyu yıktırdı

TÜRKİYE'DE 350 BİN SAKAT VAR

● Sakat yurttaşların çoğunluğu erkek

ANKARA (AA) Türkiye'de 341 bin 449 sakat bulunduğu, bunlardan 95 bin 339'unun doğuştan sakat olduğu bildirildi. Devlet İstatistik Enstitüsünün 52 il'de yaptığı araştırmalara göre, sonradan gelen sakatlıklardan 85 bin 21'inin hastalıklar, 31 bin 414'üne iş kazaları 18 bin 23'üne de trafik kazaları neden oluyor. ÇOĞUERKEK Resmî araştırma sonuçlarına göre, Türkiye'de sakatların büyük çoğunluğunu erkek oluşturuyor. Doğuştan sakatlıklarda kadın ile erkek arasında sayısal fazla bir fark bulunmazken iş kazalarında erkekler aleyhine büyük bir fark meydana geliyor.

İSTANBUL (ÖZEL) Florya Şişliköy'de tamamen ruhsatsız yapıldığı İstanbul Belediyesince belirlenen 6 blok ve 12 daireden oluşan kaçak villalar dün Belediye ekipleri tarafından yıktırıldı ve binaları yapan kişiler para cezalarına çarptırıldı. Öte yandan Beyoğlu ilçesi Piyalepaşa Bulvarı üzerinde 10, Beşiktaş Küçürcümez, Oyak Alanı, Ortaköy ve Kuruçeşme'de 6 olmak üzere toplam 16 gecekonduyu yıktırıldı.



PARKLAR AÇIKHAVA OTELINE DÖNÜŞTÜ

Güney Haber Ajansının genel merkezinde İzmir'den bildirildiği bir haber aynen şöyleydi:

"Kırsal kesimden büyük şehirlere göç eden ve amaçları sadece bir lokma ekmeğin parası kazanmak olan işsizler ordusunun genç nefeleri İzmir parklarında kelimenin tam anlamıyla sefilleri oynamaktadırlar.

"İşsizlerin her biri, bu parkların soğuk, buz gibi çimlerini veya kanepeleri üzerinde kavrılıp, aç mideleri ile yatarken yaşadıkları büyük şehirlerin, sıstış yaşantılarının rüyalarını artık görmemektedirler. Bu rüyaların yerini, iş ararken yüzlerine kaplanan kapılar ve iş istedikleri kişilerin

asik suratları almaktadır."

Her sabah yüzlerce işsiz tarafından doldurulan iş ve işçi Bulma Kurumunun geniş bahçesinde son günlerde birkaç gündelik kadından başka kimseyi görmek mümkün olmamaktadır.

"İşsiz ve aç vaziyette parklarda yatan, ancak mufuslarında TC vatandaşları yazan katıksız Anadolu çocukları ise, "Biz ne bilelim büyük şehirlerin bu kadar insafsız olduğunu. Büyükleminizin yine de üzülmesinler. Biz inancımıza devam edeceğiz ve bu sefaletli, bu yoksulluğu çekeceğiz. Yeter ki onlar bir çekiş yolu bulmaya çalışsınlar" demektedirler.

Acıka
DOĞAN
YURDAKUL



Kimin Politikası?

Dişleri Bakanı hakkındaki gensoru nedeniyle tartışmaları garip bulmuyor musunuz?

Ortada dış politika adına söylenen dişe dokunur bir söz yok. Mecliste ve gazete köşelerinde tartışılan şey, bugün uygulanmakta olan dış politikanın kimin politikası olduğu!

Acaba hükümetin politikası mı, Erkm'nin kendi başına uyguladığı bir politika mı? Yoksa eski Demokratlar "fraksiyonunun" politikası mı? Atatürkçü dış politika mı? Yoksa Türk-İslam sentezine uygun bir politika mı?

Bu gensorudan en az yara ile, nihayet bir bakan kayıpla kurtulmak isteyen hükümete göre bugün bir hükümet bunalımı yaratmakta yarar yoktur. Öyleyse Erkmn istifa etmelidir. Bu durumda hükümet, bu politika bizim değil, Erkm'nin kendi başına uyguladığı bir politikadır demek istemiyor mu?

Erkm'nin çok basit bir politikayı, hatta Çağlayangil bile devreye sokuldu. Ama Dişleri Bakanı, ilk söylediğinden döndü, uyguladığı dış politikanın hükümetin politikası olduğunu ısrarla savunmaya devam etti. Aslına bakarsanız, işin doğrusunu da böyle olması gerekir. Yoksa uyguladığı politika hükümetle çelişseydi, Dişleri Bakanı gensoru verilmeden çok daha önce istifa etmiş olurdu.

İki gün önceye kadar "Bu gensoru hükümete verilmiş sayılır, dış politika hükümetindir, hükümet güvenliği istemeli" diyen Tercüman gazetesi bile bakiyorsa, dünden beri "plağın tersini" çevirmiş bulunuyor. Plağın tersini çevirenler, bir gün içinde fikir değiştirerek, hükümetin güvenliği istemesinin veya istifasının "Bekara karı boşamak" gibi olacağını yazmaya başlıyorlar.

Güneri Cıvaoglu, AP ile CHP'nin dış politikaları arasında ne fark vardır, soruyor. Plağın arka yüzünde Afganistan işgalinin

kinması vardır. Olimpiyatların boykotu vardır. Yunanistan ve Arap ülkeleriyle dostluk ilişkilerinin geliştirilmesi vardır. İsrail'in Kudüs'ü başkent yapma girişimine karşı çıkış vardır.

İç politika oyunları için dümeni çevirdikleri zaman bakiyorsunuz, bunların hepsini unutmuyorlar. AP ile CHP'nin dış politikaları arasında ne fark vardır diyorlar. Yapabildikleri en olumlu işlerden bile vazgeçebiliyorlar.

Tercüman plağın tersini neden çevirdi dersiniz? Yoksa eski Demokratları savunmak yerine iktidar koltuğunu mu tercih ediyorlar? Erkmn düşürülürse, bunun yankılarını AP içindeki gelişmelerde daha çok duyacağız.

Atatürkçü dış politikaya gelince. Gensorunun gündeme alınması tartışmaları yapıldığı gün AP Grubu adına Ali Naili Erdem konuşmuştu. Hükümetin dış politikasını savunurken bu politikanın "Türk-İslam sentezine uygun" olduğunu söylemişti.

Peki bu ne demek oluyor? Bu sözlerin Atatürk'le ne ilgisi var?

Türk-İslam sentezi demek, ırkçılık ile şeriatçılık bulamacı bir politika demek değil mi?

AP hangisini kabul ediyor? Atatürkçü politikayı mı, yoksa Erdem'in tarif ettiği Türk-keççi politikayı mı?

Gördüğünüz gibi mesele Türkiye'nin dış politikası ile, nasıl bir dünya siyaseti izlememiz gerektiği ile hiç ilgisi yok. Mesele sen-ben kavgasıyla, adam ayartmayla, pazarlık, parti içi çekişmelerle ilgili var.

CHP'nin derdi AP'ye biraz daha yara almamak. AP'nin derdi en az yara ile bu işi atlamak. MSP'nin derdi seçime gitmeden birkaç koltuk kapmak. MHP'nin derdi AP'nin kanatları altında cinayetlerini saklamak.

Bu kargaşa arasında bizi de hükümetin politikasının kimin politikası olduğu ile oyalamaya çalışıyorlar.

GERGİNLEŞEN ABD-İSRAİL İLİŞKİLERİYLE BİRLİKTE

Sovyet-İsrail ilişkileri gündeme geliyor

DIŞ HABERLER SERVİSİ
Geçen Temmuz ayında bir Sovyet diplomatı İsrail'de yayınlanan "The Jerusalem Post" gazetesinin muhabirini özel bir görüşme yapmak için ögle yemeğine davet ediyordu. Bu özel görüşme talebi Washington'daki diplomatik çevrelerce çeşitli biçimlerde yorumlandı.

Doğal olarak çeşitli yorumların arasında özellikle şu soruya cevap aranıyor. Acaba bu özel görüşme isteği Moskova'nın İsrail'e yeniden diplomatik ilişkiler kurma yolunda bir girişimi miydi? Bu sorunun cevabı henüz kesinlik kazanmış değildir. Buna rağmen Sovyetlerin Ortadoğu'da 1973'ten bu yana kaybettiği nüfus bölgelerini yeniden ele geçirme diye bir çabası olduğunu bilenler böyle bir ilişkinin kurulabileceği ihtimalini hiç de yabana atmıyorlar. Çünkü Moskova eskiden beri gerek resmi olmayan delegeler aracılığıyla, gerek İsrail revizyonist partisi aracılığıyla bu tür girişimlerde bulunuyor. Kremlin yöneticilerinin bundan anacı sudur; İsrail'e kurulacak ilişkiler özellikle, ABD-İsrail ilişkilerinin gerginleştiği ve Camp David görüşmelerinin çıkmazca girildiği dönemde Ortadoğu'da kendilerine yeni bir hareket alanı sağlayacak ve "barış havarileri" görünümünde, onların bölgeyi denetim altında tutmalarına olu açacaktır.

"The Jerusalem Post" muhabiri Wolf Blitzer, sözkonusu görüşmeyle ilişkin sorulara açıklık getirecek bazı ilginç ip uçları vererek şöyle diyor. "Görüşüğüm Sovyet diplomatı kendisini bana bir İsrail dostu olarak göstermek için hayli gayret gösterdi. Aynı diplomat bana şöyle dedi. '1967'den beri kesilmiş bulunan Sovyet-İsrail ilişkileri çabucak kurulabilir. Geniş kapsamlı bir barış meselesinde ilerleme olduğu sürece bu bir sorun değildir."

Sovyetlerin amaçlarına değinen sözkonusu muhabir daha sonra şöyle diyor. "Sovyet diplomatı bende şu izlenimi yaratmak istiyordu. Moskova yeni bir barış girişiminde bulunabilir. Ayrıca Sovyet diplomatı Moskova'nın, Arapların tavırını yumuşaltmaya çalışarak yapıcı bir rol oynamaya hazırlandığını söyledi."

Ekimde meclis, aralıkta devlet başkanlığı için sandık başına gidilecek

PORTEKİZ İKİ BÜYÜK SEÇİME HAZIRLANIYOR

Başbakan Sa Carneiro ile Devlet Başkanı arasındaki anlaşmazlık giderilemedi

DIŞ HABERLER SERVİSİ
Portekiz, ekim ve aralık aylarında ülkenin kaderini büyük ölçüde değiştirebilecek iki büyük seçime hazırlanıyor. 5 Ekim günü yapılacak olan genel seçimlerde, iktidardaki "Demokratik İttifak", Soares'ın Sosyalist Partisi ve Cunhal'ın Sovyet yanlısı Komünist Partisi çekişecek. Gözlemciler bu mücadelede Başbakan Sa Carneiro'nun yönetimindeki "Demokratik İttifak"ın başarı kazanacağını tahmin ediyorlar. Bu tahmini yaparken, Portekiz'in ekonomik durumunu gözönünde bulunduran uzmanlar, 1979 yılında yüzde 25'e kadar yükselen enflasyon oranının içinde bulunduğu yıl içinde yüzde 18'e düşüğünü kaydediyor. Üste-

lik Sa Carneiro hükümeti 2 Aralık 1979'daki seçimleri kazanmasında rağmen Parlamento'da ancak çok küçük bir farkla yasaları geçirebiliyor. Sa Carneiro'nun sağ kolu durumundaki Francisco Balsemao, geçenlerde yabancı gazetecilere yaptığı bir açıklamada, genel seçimleri kazanacaklarını belirttikten sonra, "Asırı kolektivist" olan Anayasasının değiştirilmesini söyledi.

"Demokratik İttifak" lideri ve Başbakan Sa Carneiro



5 Ekim seçimleri konusunda tahminlerini açıklayan eski başbakanlardan Sosyalist Partisi Lideri Mario Soares, "Kazanacağız" diyor ama, Sosyalist Parti özellikle iktidar olduğu dönemde yetersizliğini büyük ölçüde gösterdiği gibi iktidara karşı da yapıcı bir muhalefet geliştiremedi.

Aynı şekilde Cunhal'ın Sovyet yanlısı Komünist Partisi, en kuvvetli olduğu Alentejo bölgesinde bile büyük ölçüde güç kaybına uğradı.

DEVLET BAŞKANLIĞI SEÇİMLERİ

Ekim seçimlerinin sorunları çözümlenmesini belirten gözlemciler, esas kapışmanın aralık ayında yapılacak olan Devlet Başkanlığı seçimlerinde cereyan edeceğini belirtiyorlar. Şimdiye kadar hükümetin yeterli kadar iktidar görevlerini yerine getiremediğini belirten "Demokratik İttifak" sorumluları, Devlet Başkanı General Eanes'ten yakınıyorlar. 23 Nisan Devriminin "aşırı-solcu" mirasçısı olarak nitelendirilen Eanes'in bu seçimlerde mutlaka değiştirilmesi gerektiğini söyleyen hükümet yetkilileri, aksi takdirde Devlet Başkanlığı seçimlerinden sonra bir referandum düzenleyerek Anayasa'nın değiştirilmesini önerceklerini açıkladılar.

Sonuç olarak Portekiz'de siyasal düğüm aralık ayındaki başkanlık seçimlerinde sonra çözülebilecek. Eğer Eanes yeniden seçilir ve "Demokratik İttifak"ın hükümeti ile çabucak zorunda kalırsa, o zaman Fransızların ünlü deyişi ile "Ya boyun eğecek, ya da istifa edecek!"



Portekiz Devlet Başkanı Ramalho Eanes

Suriye Ordusu "Müslüman Kardeşler" e karşı yeniden saldırıya geçti

- Halep'te 16 örgüt mensubu öldürüldü.
- Suriye Libya'yla birleşecek

DIŞ HABERLER SERVİSİ
USULMAN Kardeşler" örgütüne tanınan geçici af süresinin geçen pazaritesi günü bitmesinden sonra Suriye hükümeti bu örgüte karşı saldırılarını yeniden yoğunlaştırdı. Beyrut'tan gelen haberlere göre, Suriye güvenlik kuvvetleri geçen salı günü ülkenin kuzeyinde-

ki Halep kentinde "Müslüman Kardeşler'in" gizlendikleri iki yere baskın yaparak bu örgüte mensup 16 kişiyi öldürdü ve çok sayıda silah ve cephane ele geçirdi.

SURİYE LIBYA'NIN BİRLİK ÇAĞRISINA CEVAP VERDİ
Suriye Devlet Başkanı Hafız El Esat, Libya Devlet Başkanı Muammer Kaddafi'nin iktidara gelişinin 11. yıldönümünde Suriye ile "birleşme" için yaptığı çağrıya cevap verdi.

Esat, Kaddafi'ye gönderdiği cevapta "Amacımız Arap onurunu, haklarını ve davasını ekil bir biçimde korumaktır" dedi. Ayrıca, Esat birlik çağrısının "Suriye halk kitleleri arasında coşkunlukla karşılandığını da sözlerine ekledi.

Bu münasebetle Suriye'deki tüm başkent gazeteleri Kaddafi ve Esat'ın fotoğraflarını ve bir birlerine yazdıkları mektupları yayınladı. Tüm Suriye halkı başyazılarını bu meseleye ayırdılar.

İSTANBUL BELEDİYE BAŞKANLIĞINDAN

Mevzi'li İmar planları gereğince İmar Yasasının 35. maddesine tabi bulunup yolun geçtiği parsel sahipleri tarafından yapılması icap ederken bugüne kadar yapılmamış yolların yağışlı havaların hale gelen yollarda trafik kazalarına neden olması, kamyon geçişine olanak bulunmadığından çöplerin gereği gibi toplanmaması sağlık yönünden sakıncalı duruma ortaya çıkması, yangın halinde itfaiye araçlarının anında olaya müdahale edememesi can ve mal kaybına sebebiyet vereceği gerekçeleri karşısında bir kamu hizmeti olarak bu kabil yolların Belediyemize yapılımasına karar verilmiştir.

Yasa gereğince 35. maddede yer alan mükellefiyetlerini yerine getirmemiş olan malikler bu ilan tarihinde itibaren 15 gün zarfında üzerlerine düşen yükümlülüklerini münasip bir muddet de belirtmek suretiyle yerine getireceğini yazılı olarak Belediyeye bildirecekler veya Belediyeye Fen İşleri Müdürlüğüne başvurarak parsellerine isabet eden yol ve kanal bedelini Belediyeye teslim edeceklerdir. Aksi halde yol, kanal Belediyeye inşa edilecek ve bedelleri 6183 sayılı yasa hükümlerine göre mükelleflerden tahsil edilecektir.

Daha önce hisselerine düşen yol ve kanal bedelini yatırmış olanlardan fazlalık yoksa ayrıca bir bedel talep edilmeyecektir. Bu bedelli teminat mektubu olarak yatırmış olanların teminatları nakde çevrilecek tahsil olunacaktır.

İmar Yasasının 35. maddesine tabi olup yukarıki esaslar dahilinde inşa edilecek yollar aşağıda gösterilmiştir. Alakalılarına ilan tebliği olunur.

SOKAK LİSTESİ

İLÇESİ	MAHALLESİ	SOKAK ADI	YERİ
1 Beşiktaş	Etiler	Dilek Yıldızı	Sarıyer 12 paf. 1071-659 adalar aras.
2 Bakırköy	İncirli	Agah Efendi	827-936 adalar önü
3 Beşiktaş	Ertuğrul	Muhtelif	Ertuğrul sitesini kapsayan yollar.
4 Beşiktaş	Kuruçeşme	"	1 paf. eski 707 yeni 1245, 1246-1247 adalar Ulus Yapı Koop. yolları.
5 Bakırköy	Zühurat baba	Yunus Nadi	23 paf. 144 ada.
6 Beşiktaş	Fulya	Pehlivan	
7 Beykoz	Gümüşsuyu	1. vell Cendere Yolu	
8 Fatih	Arpaemini	Sefa bostan sok.	

(B:20367-1164)

İSTANBUL 9. CU İCRA MEMURLUĞUNDAN GAYRİMENKUL SATIŞ İLANI

Dosya No : 1980/15 Talimat

Şişli Teşvikiye mah. Kalıpcı sk. da kain 100-102 kapı no lu. 102 pafta, 821 ada, 33 parsel sayılı ve 321.50 M2 sahalı K.Apt. da 15/110 arsa paylı 4.cü katta 12 nolu daire bir borçtan dolayı hacz edilmiş ve açık artırma suretiyle satışa çıkarılmıştır.

İMAR DURUMU: İst. Bel. İmar Müd.nün 30.6.1980 tarihli imar belgesine göre 15.50 mt. yüksekliğinde, 20.00 Mt. derinliğinde, krokisinde taralı olarak gösterilen sahada, ön ve yan bahçe mesafesi olmayan, bitişik inşaat nizamında, çatı veya çekme katsaz, beher otopark bedeli 60.000 TL olan iskan sahasında bir inşaat yapılabilir.

HALİ HAZIR DURUMU: Gayrimenkul Şişli'de Teşvikiye mahde Kalıpcı sk. da 100-102 kapı no lu Emek Apt.nın 4. kat 12 nolu dairedir. Daire giriş holünün solunda 2 kanatlı bir kapı ile sokak cepheli 1 salona sağından aydınlığa bakan 1 mutfak ve arka pencereye doğru uzanan bir koridora girilir. Bu koridorun sağında aydınlığa bakan 1 banyo ile 1 oda ve nihayetinde ise arka bahçeye bakan alüminyum camcamlı kapalı bir balkon olan 2 oda daha vardır. Daire 100 M2 kapalı sahahadır. Dairede sıcak su, kalorifer, havagazi, elektrik ve su tesisatı vardır. Banyoda 1 gömme kuvet 1 ayaklı lavabo 1 klozet mevcut olup duvarları tavana kadar desenli fayansla kaplıdır. Mutfakta duvan 4 sıra çiçekli yazı tabanı fayans kaplamalı, eveyli, altı formika kaplamalı aşıp kapaklı 1 tezgah formika kaplamalı aşıp 1 asma dolap ve 1 aspiratör vardır.

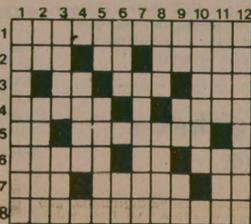
KIYMETİ: 3.750.000.00 TL kıymet takdir edilmiştir. Müzayedeye iştirak edeceklerin muhammen kıymetin % 10 nispetinde nakdi teminat akçesi yatırmaları veya milli bir bankanın teminat mektubunu idrak etmeleri icap eder. Dellalye resmi ihale damga pulu bedeli, tapu harç ve masrafları ile tahliye ve teslim masrafları aleyhine aittir. İlk açık artırması 14.10.1980 salı günü saat 13.30'dan 14.00'e kadar İstanbul'da 9. İcra Dairesinde yapılacaktır. artırmaya katılmak isteyenler için 1.10.1980'den itibaren dairedeki özel kartonda açık bulundurulacaktır. Talipilerden şartname talep edildiğinde 25 TL.lık posta pulu gönderildiğinde adreslerine bir örneği gönderilecektir. İlk açık artırmada teklif edilen bedel muhammen kıymetin % 75'ini bulmadığı takdirde en çok artıranın taahhüdü baki kalmak üzere artırmaya 10 gün daha uzatılarak onuncu 24.10.1980 Cuma günü saat 13.00'dan 14.00'e kadar yine İstanbul'da 9. İcra Dairesinde yapılacak ikinci açık artırmada en çok artırmaya ihale olunacaktır. İpotek sahibi alacaklılarla ilgili işlemler ve irtilaf hakkı sahiplerinin haklarını, faiz ve masrafa dair olan iddialarını dayanağı belgelerle 15 gün içinde icra dairesine bildirmeleri icap eder. Aksi halde hakları tapu siciline sabit olmadıkça satış bedelinin paylaşılmasında hariç kalmışlardır. Daha fazla bilgi edinmek isteyenlerin memurluğumuzun 1980/15 Talimat sayılı dosya numarası ile memurluğumuzla müracaatlarını alıcıların satışı mahallinde ve saatinde hazır bulunmaları ilan olunur.

(B-6166-1166)

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Milli Kurtuluş Savaşımızın büyük önderi, 2) Amerika'nın kusa adı, TERSİ yayla atılan, TERSİ tesbihte en uzun parça. 3) TERSİ bir bağlaç, TERSİ deli akan su, TERSİ at ayak kabısı. 4) Kırmızı beyaz deredeceki sıcaklık, TERSİ iskambilde bir kağıt, 5) Bir nota, bir cins koku. 6) Bir kadın ismi, TERSİ bir nida. 7) Tren yolu. 8) Tavr-Çok acıklı bir olay, TERSİ becerikli. 9) Mersin, karanfil ağacı gibi ıtır bitkileri içine alan familya.

YUKARDAN AŞAĞI: 1) Galip olan. 2) Akt-Heykellerin üzerine oturtulduğu. 3) Sebep-Düzis. 4) Paket. 5) Bir renk-Hazırlama. 6) Tavukların yumurtladığı yer-Gümüşün simgesi. 7) Sahanın altına konan alet. 8) Bir emir, TERSİ duyuru. 9) TERSİ kuzu sesi-Bir çağrı-Müzikte duraklama. 10) Emlakın çoğulu. 11) Yalvarma, af dileme-TERSİ eziyet. 12) Mantarı taban müşamblesi



SOLDAN SAĞA: 1) Narkotik büro 2) Yağaz-Emit. 3) Laham-Tipo. 4) Akamakakı. 5) Dut-Oran. 6) nS-Yat-Likit. 7) Ala-O-Saide. 8) Muh-tarlıklar. YUKARDAN AŞAĞI: 1) Nilod-naM. 2) Ava-Uslu. 3) rihaf-Ak. 4) Ak. 5) Ma-Ata. 6) İla-Motor. 7) İzma. 8) K-E-kals. 9) Janiak. 10) D-mit-Kil. 11) rP-LidA. 12) Otortir.

Kadıköy'den

mektup yazar

Devrimci-Yol taraftarı

okuyucumuza cevaplar (III)

sorular? cevaplar

SOSYALİST ÜRETİM İLİŞKİLERİ

SORU Bir ülkenin emperyalist, sizin deyiminizle sosyal-emperyalist olup olmadığını anlamak için üretim ilişkilerine bakmak gerekir. Sovyetler Birliği'nde üretim ilişkileri sosyalisttir.

CEVAP Önce şunu belirleyelim: Revizyonizm nedir? Her ülkede revizyonizmin iktidarda olması nedir? Herhalde iktidarda revizyonizm varsa, işçi sınıfı iktidarda değildir. Çünkü revizyonizm bir burjuvazideolojisi ve revizyonizmin iktidarda olması yeni burjuvazinin iktidarda gelmesi demektir. Önce bu noktada anlaşabiliyor muyuz?

İkincisi, üretim ilişkilerinin sosyalist olması ne demektir? Her şeyden önce üretim araçlarının işçi sınıfının ve halkın elinde olmasıdır. İşçi sınıfı ve halk, üretim araçlarının mülkiyetini kamu mülkiyeti yoluyla ellerinde tutarlar. Kamu mülkiyeti iktidarda bulunan sınıfın kontrolindedir. Sovyetler Birliği'nde işçi sınıfı mı iktidardadır? Hayır revizyonist yeni burjuvazinin iktidardadır. Bu durumda işçi sınıfının ve halkın, kamu mülkiyetini ellerinde tutmaları dolayısıyla üretim araçlarının mülkiyetini ellerinde tutmaları mümkün müdür? Hayır. İktidarda işçi sınıfı olmadıkça göre mümkün değildir. İktidardaki sınıf, revizyonist yeni burjuvazideolojisiyle göre devlet de onun devletidir ve dolayısıyla kamu mülkiyeti yoluyla üretim araçlarını kontrol eden sınıf da budur.

Bir ülkede üretim ilişkilerinin sosyalist olabilmesi için iktidarı sosyalist olması, devletin de işçi sınıfının olması gerekir. İktidarda revizyonistler var, fakat üretim araçları işçi sınıfının elinde! Bu en kaba anlamıyla ekonomist bir bakış açisidir.

Devlet mülkiyetindeki sanayi, ticaret, maliye ve tarım kuruluşları gerçekten bütün halkın mülkiyetinde olabilmeleri için;

a) Bütün ülkede iktidarda bulunan işçi sınıfının gerek ekonomik bütününe gerekse tek tek devlet işletmelerini kendi ideolojisi ve bütün halkın çıkarlarına hizmet eden siyasi doğrultusunda yönetmesi gerekir. Revizyonizmin iktidarda olduğu bir ülkede bu mümkün müdür?

b) Üretim birimlerinin faaliyetlerini, birbirleriyle ve halkla olan ilişkilerini düzenleyen devlet planlarının tek tek işletmelerin kârlarının azamiye çıkarılmaması değil toplum bütününe çıkarılmaları en iyi bir şekilde karşılanması gerekir. Revizyonistlerin iktidarda olduğu Sovyetler Birliği'nde yapılan bunun tam tersi değil midir?

c) Herhangi bir işletmedeki emekçilerin üretim planları ve üretim süreciyle ilgili bütün kararların alınmasına gerçekten demokratik bir şekilde katılması gerekir. Revizyonist iktidar altında bu mümkün müdür?

d) İşçi sınıfının, bütün ülke hayatının ve ekonominin süreçlerini yönetici gücü olması ve emekçilerin ahnetlerinin ürünlerinin gene bütün toplumun çıkarlarına gözönünde bulundurulacak şekilde toplumsal ve kültürel ihtiyaçlar için pay edilmesi gerekir. Sovyetler Birliği'nin revizyonist yönetiminin böyle hareket ettiği söylenebilir mi?

Söylenemezse, revizyonistlerin iktidarda olduğu bir ülkede üretim ilişkilerinin sosyalist olabileceği de söylenemez. Çünkü o zaman "sosyalist üretim ilişkilerinin" işçi sınıfına ve halka değil de yeni burjuvazie hizmet ettiği gibi saçma bir sonuca varılır.

TIYATRO

Tahir Özçelik

Tiyatro Kitapları üzerine (6)

«O Günden Bu Güne»



VASFI RIZA ZOBU

Kitaplığımızın en cılız bölümünün tiyatro anıları olduğuna daha önce de birkaç kez değindik. Yıllar yılı tiyatro dünyasının içinde yaşamış olanların basılmış anıları, iki elin parmakları kadardır. Hadi, bir o kadar da el yazması halinde bulunanları katalım. Buna karşın, Türk tiyatrosunun geçmişi ilişkin bilgilerin, belgelerin daha iyi anlaşılıp değerlendirilmesini sağlayacak yardımcı ve tamamlayıcı malzemenin azlığı dikkati çeker. Oysa, anı türü, genellikle kişinin doğrudan tanık olduğu olayları yansıtmaya bakımından, ama daha önemlisi, bu olaylara kendi doğal akışı içinde doğru bir yorum getirmeye olanak vermesi bakımından ilginç ve değerli malzeme içerir.

Çünkü anılarda yalnız sahne, kulis, sanatçılar, ışıklanan ya da alkışlanan oyunlar değil, bir toplumdun, bir çağın, bir düzenin de izdüşümü belgelenebilir fotoğrafların.

Bu nedenle, araştırmacılar için anı-günlük türünden yazılan başlı başına birer kaynak niteliğindedir. Ahmet Fehim'in anıları, İstibdat ve Meşrutiyet dönemine ışık tutar: Burhan Arpad da Cumhuriyete doğru uzanan geniş bir zaman parçasından çok ilginç kesitler verir; Avni Dilligil'in henüz yayınlanma olanağı bulunmamış notları, Türk sahne yaşamının gizli kalmış yönlerine kapı açar. Bir büyük anı deposu da, şimdilerde Balıkesir'de serbest gazetecilik yapmakta olan Cahit Albayrak'ın belleğidir ve İkinci Dünya Savaşı'nın başlarından bugünlere, sahne dünyasında yaşamış olanlara ilişkin binbir anıya doludur. Ne yazık ki Albayrak bunları daha kağıda bile geçirmedi.

Son derece ilginç anılar içeren bir yapıt da Darulbedayi-i Osmani'nin ilk öğrencilerinden, 57 yıllık tiyatroya emekçisi Vasfi Rıza Zobu'nun "O Günden Bu Güne" adıyla yazıp yayınladığı kitaptır, kuşkusuz. (!) Resimli bölümüyle birlik-

baha, ahır değil, bir kültür merkezi yapmayı şanına daha layık buldu. Ve alelacele, Akhisar'daki cemaatsız bir din mabedini, sanat mabedi haline o koydu, bize de "buyrun" dedi. 1339 (1923) Ağustosunun 6. Çarşamba günü trenle Akhisar'a hareket ettik... Şehirde otel yoktu. Paşa, evini bize tahsis etti... Lokanta yoktu, Yunanlı esir bir asker olan aşçının, evin mutfağında pişirdiği yemekleri yedik" (s.86).

"Hiç unutmam. 1930'da büyük tiyatrocuya Emile Fabre turist olarak İstanbul'a geldiği zaman (ki, o vakit Comedie Francaise'in 15 senelik umum müdürüydü) bizim, bezder değil de kontraplaktan yapılan dekorları görünce şaşmıştım. C tarihten beş sene sonra tekrar Paris'e gidişimde hâlâ lapa gibi titreten bez kaplı dekor kullandıklarını görürsem, ben de onlara şaşmış kalmıştım... Kaldı ki, biz kullanmaya başladığımız yıllarda kontraplakın memleketimizde yapılması şöyle dursun ne çeşit şey olduğunu bilmiyorduk bile yok gibiydi..." (s.239).

"Dramaturg tabiri Türkiye tiyatroları için yeni bir deyim. Yıllar boyu söyleye söyleye nihayet kaldırılmasına muvafak olunan Ebedi Heyet'in vazifesini göreceğiz bir memuriyet... Ne yapardı Ebedi Heyet? Tiyatro dışından tanınmış ve ya hiç duyulmamış bir imza altında, tiyatromuz idaresine gönderilen telif, tercime veya adapte eserlerin okunmasını hep beraber oturur dinlerdik. Çay, kahve, sigara ve bunların ikramı esasında kısa sohbetler, espriler ve hatta fıkralar nakli eksik olmaz. Okunan nedir? Okunandan ne anlaşılır? Haftada bir toplantı ile üç haftada okuma sona erer... Neye dayanılarak, nesini tahvil ve tenkit ederek karara varılır? Siz kabul edin artık piyes kabulünün tuhaflığını..." (s.514).

(1) Milliyet Yayınları, İstanbul 1977

Beijing Review dergisi, 14 Temmuz 1980 tarihli sayısında, son zamanlarda Çin Halk Cumhuriyetinde yazar ve sanatçılar arasında sirmekte olan "Edebiyat ve sanatın toplumsal etkileri" konusundaki tartışmaları yansıtan bir yazı yayımlandı. Bu yazıyı derginin açıklamasıyla birlikte sunuyoruz.

ÇİN'DE «EDEBİYAT VE SANATIN TOPLUMSAL ETKİLERİ» TARTIŞMALARI(1)

(Edebiyat ve sanat yapıtlarının toplumsal etkileri ilahimizde sürekli tartışılan bir konu oldu ve Kültür Devriminin on yılı boyunca bu konudaki kargaşa son noktasına vardı. Geçen yılın ekim ayında Dördüncü Ulusal Yazarlar ve Sanatçılar Kongresinde bu sorunun yeniden gündeme getirilmesinden bu yana, basın, edebiyat ve sanat dünyasının bugün karşı karşıya olduğu sorunlarla ilgili canlı tartışmalar açıldı. Aşağıda çetli görüşlerin bir özeti sunuyoruz-Beijing Review)

TOPLUMSAL ETKİLERİ GÖZÖNÜNDE BULUNDURMAK GEREKİR Mİ?

Bu konuda ileri sürülen görüşlerden biri şöyledir: Bir yazar, eserini halkın okuması için yaratır ve eserini onu etkilemek ve yönlendirmek ister. Bu görüş, yazarın toplumsal etkisini gözönünde tutmamasını, yazarın vazgeçilmez görevi olduğunu vurguluyor. Çünkü eser yayınlandıktan sonra onun özel mülki olmaktan çıkmış, toplumun malı olmuştur. Sosyalizme hizmet eden bir yazar, bir şey yazmayı istediğinde önce kendisine bazı sorular sormalıdır: Bir toplumsal olayı gözlerken tutumu ne olmalıdır? Proleter toplumun yanı sıra sanatçısının tutumu mu, yoksa sosyal bir gözlemcinin hata arayan ve yakınlara dolu tutumu mu? Toplumsal sorunlara hangi bakış açısından yanıt aramalıdır? Proleteranın dünyaya başı açısından mı, yoksa proleter olmayan bir bakış açısından mı? Okuyucusuna ne sunmalıdır? Kitlelerin ruh dünyasını yükseltecek güzel ve sağlıklı ruhsal gıda mı, yoksa küçük burjuvazinin siğ zevklerini uygun düşen kaba ve bayağı şeyler mi? Gözlepek besaretini mi yicellecektir, yoksa halkın moralini bozan düşüncüklüğü ve karamsarlık tohumları mı serpecektir?

Bir başka görüş soruna değişik bakıyor. Yazarın, yapıtlarının toplumsal etkisinden sorumlu tutulamayacağını, yazmaya başlamadan önce yapıtlarının toplumsal etkilerini gözönünde bulundurmasını hemen hemen olanaksız olduğunu savunuyor.

Bir üçüncü görüş, sanat ve edebiyatın toplumsal etkilerinin çeşitli etkiler sonucu doğduğunu söylüyor. Bir yandan yazarın ürettiği şeylerden ötürü topluma karşı olan sorumluluğundan kaçınması gerektiğini belirtiyor. Öte yandan okuyucuların da iç etkileri ve çeşitli toplumsal nedenleri bir yana atıp, yapıtların doğurduğu etkileri yazarın başına yıkılmaya çalışmaması gerektiğini savunuyor. Bir kitap yayımlandığında ya da bir tiyatro eseri sahneye konduğunda, zaman ve mekân aşarak farklı çağların insanlarını, farklı sınıflara, farklı yerlere ve farklı tecrübelerle ulaşacaktır. Belli bir kitabın ya da belli bir oyunun binlerce ve binlerce okuyucusu, izleyicisi olacaktır. Okuyucu ya da izleyicilerinin tutumundan bir yazarı, bir kitabı ya da bir tiyatro eserini sorumlu tutmak mümkün müdür?

TOPLUMSAL ETKİLERİ DEĞERLENDİRME KISTASI

Birçok yoldaş belli bir edebiyat yapıtlarının toplumsal etkilerinin, yapıta gösterilen ilk tepkiyle ya da işleyle ölçülemeyeceğini, oldukça uzun bir zaman kesitinde incelenmesi gerekti-

ğini düşünüyorlar. En önemlisi kıstas, modernleşme ilimlerini, siyasal istikrar ve birliği, iyi bir toplumsal ortam doğmasını ve halkın, özellikle gençlerin sosyalist bilincinin gelişmesini teşvik edip etmediğidir. Edebiyat ve sanat siyasetten koparlamaz. Edebiyat ve sanat, halkın/özelliikle gençlerin düşünce yönelimini, toplumsal düzen ve istikrarı büyük ölçüde etkiler.

Buna karşın, bazı yoldaşlar bir edebiyat ya da sanat yapıtlarının toplumsal etkilerinin yalnızca halkın toplumsal pratiğine bakarak değerlendirilebileceğini savunuyorlar. Yapıt toplumsal pratikte olumlu bir rol oynadıysa etkileri iyidir. Kitlelerin doğru bir dünya görüşü edinmelerine ve yaşamı geliştirmelerine yardım eden, tarihin ilerleyişine hizmet eden ve sanatsal açıdan sağlıklı bir estetik standartta ulaşan her şey iyidir. Tersine şeyler ise kötüdür. Bir edebiyat ya da sanat yapıtlarının toplumsal etkilerini değerlendirenler, yapıtların genel eğilimine bakmalıydır. Yapıtlar kitleler için iyiyse onaylanmalıdır. Lin Biao ve Dörtüncü Çete de edebiyat ve sanatın toplumsal etkilerinin söze diyorlardı ama onların düşündüğü etkiler kendi özel çıkarlarından başka hiç bir şeyi teşvik etmiyordu. Bir avuç çingene, hırslı kariyerist olan bu kişiler, etkileri kendi subjektif duygularıyla değerlendiriyorlardı.

1966'da başlayan Kültür Devriminden önceki 17 yılı boyunca da edebiyat ve sanatın toplumsal etkilerine yaklaşıma eksiklik ve hatalar vardı. İstisnasız bütün sanat ve edebiyatın siyasete bağlı olması gerektiği görüşü egemendi. Bu görüşün etkisi altındaki bazı yoldaşlar, üretkeçlerin yapıtların etkilerinin yaşamında oynayacağı gerçek rolü düşünmek yerine, önce onun belli bir siyasal sığana ya da belli bir siyasal açıklamaya uygun o-

lup olmadığına bakma eğilimindedirler. Sonuç, kitlelerden vahim bir biçimde kopuk bazı edebiyat ve sanat yapıtlarının doğması oluyordu. Bazı yoldaşlar, bir edebiyat ya da sanat yapıtlarının toplumsal etkilerini belli bir bireyin değerlendirilmesiyle ölçmenin doğru olmadığını savunuyorlar. Kültür tarihindeki bazı örnekler, olgunlaştırılmadan, üzerinde düşünülüp tartışmadan yapılan değerlendirmelerin uzun yaşamayacağı gösteriyor. Bu değerlendirme bir kişinin değerlerine ya da belli bir kaynaktan gelen bir rapora dayanırsa ömrü daha da kısa olacaktır. En güvenilir söz konusunu yapıtların toplumsal ve kamusal değerlendirilmesine bırakmak, zaman akışı içinde pratikte sınırlıdır.

Başka bazı yoldaşlar edebiyat ve sanat yapıtlarının toplumsal etkilerini incelemenin oldukça karmaşık bir sorun olduğunu savunuyorlar. Bir edebiyat ya da sanat yapıtlarının etkilerini değerlendirenler, yapıtların toplumsal etkilerini ölçülemeyeceği, bu nedenle yazar ya da sanatçının yapıtların doğuracağı toplumsal etkileri düşünmek zorunda olmadığı sonucu çıkarılmamalıdır. Bir kitabın toplumsal etkilerinin iyi mi, kötü mü olduğunu toplumsal pratikte sanabilir, kamusal ortamda tartışma ve değerlendirilmesini sunulabilir. Elbette bazı yapıtlar değişik siyasal ve ideolojik eğilimleri olan değişik toplum kesimlerinde çeşitli nedenlerle aynı değerlendirilebilir ve belli bir sığana ya da yapıtlar konusunda görüş birliği sağlanamaz. Ama bunda bir garplik yoktur. Bu sorun, toplumsal pratik sürecinde, edebiyat ve sanatın normal kanallarında yürütülen eleştiri ve tartışmalarla zamanla çözülebilir.

(SONU YARIN)

Ibni Haldun, Arapların Darwin'i sayılır



EVREN ve YARADILIŞ 9

ABDULLAH RIZA ERGÜVEN
Stockholm Üniversitesi Öğretim Görevlisi

Arapların Darwin'i sayılan İbni Haldun (1332-1406) varlıkları birbirine bağlı olarak görür ve onların birinden öbürüne geçişini yetkin bir düzen içinde inceler. Özdeklenden her biri, aşağıdan yukarıya doğru yükseldiği ya da yukarıdan aşağıya doğru alçaldığı zaman, kendisine yakın olan özdeğin biçim ve kalıbına girer. Yukarıya doğru yükselen özek, kendisinin aşağıda olan özdekte daha yeğindir. Yıldızlar evrenine çıkıncaya değin sürer bu durum. Tarihsel olayların yerine de İbni Haldun tarihsel; nedenleri koyarak tarih düşüncesinin temelini atar. Nedense, Batı İbni Haldun'u görmemezlikten gelir ve susar. Oysa bu önemli düşünür, Rousseau, Malthus ve Darwin gibi birçok Batılı düşüncülerin öncülükünü yapmıştır.

Gelişim, en aşağıdan başlar, maymun ve şebek gibi hayvanlardan insana değin yükselir. Toplumsallık insanların için zorunludur. Yaşamak için, yaşam gereçlerini sağlamak zorunda insan. Ekonomi konusunda çağımız bilimcileriye eş düşüncededir: Her kazanç ve mal emekle sağlanır. İnsanların çıkarıca sağladığı para ve mal bg. verdikleri emeğin değerinden oluşur. Devlet konusunda da şöyle der: Devlet yıkılmaya yaklaştığında vergiler artar. Vergilerin artması devletin yoksulluğuna gidermez.

Düşünür Simavni Şeyh Bedreddin (1359-1420), çağına aykırı düşünceleri nedeniyle başkalarının kızgınlığını çekerek Serez'e asılarak öldürüldü. Değerli araştırmacı İsmet Zeki Eyüboğlu (1927-), "...bu kişinin (Şeyh Bedreddin) Osmanlılara başkaldırmasını, devleti yıkmak istediğini, birçok kimseyi çevresinde toplayıp ayaklandırdığını; din, Müslümanlık, inanç nedir tanımadığını, kötünü kötlüsü, kaçınılması bir yaratık olduğunu okumuştum" diyor. (1) Bu da gösteriyor ki, Şeyh Bedreddin üzerine - Abdülhak Gölpinarlı bir yana - elle tutulur bir inceleme yapılmamıştır daha önce.

Tanrıtanımazlıkla hiç ilgisi olmayan bu büyük düşünürün Evren, Tanrı, insan bg. üzerine düşünceleri şöyle özetlenebilir: Tanrı dünyayı yaratmış, insanlara vermiştir. Dünyanın toprağı, toprağın bütün ürünleri insanların ortak malıdır. İnsanlar eşit olarak yaratılmıştır. Birinin mal toplayıp öbürünün aç kalması Tanrının amacına aykırıdır. Tınlr, özdeklede bulunan güçlerdir. "Kıyamet" belirtileri boşuna beklenmemelidir. Kıyametin kopacağı yoktur. Bedenin parçaları bir kez dağıldıktan sonra biraraya gelebilmeleri ve ölü bedenlerin dirilmesi olanaksızdır. Dünyada olup bitenlerden başka ne cennet, ne de cehennem vardır. Ayrıllıklar din adamlarının işleri karıştırmaktan doğmuştur.

Soyu, türü, özü bakımından kesin olarak evrenin başlangıcı yoktur. Özü gereğidir sonradan ortaya çıkışı, zaman yönünden değil! Gerçekten, her nesne tanrıdır. Onlardan biri "ben tanrıyım" derse doğrudur. Her varlık tanrıdan gelmekte ve gerçekte her şey birdir. Önsiz sonsuz olarak, varoluşun özünde tanrı vardır. Evreni oluşturan, dölduran bütün nesnelere de tanrıyı bul-

ruz. Tanrının görünüşü alanı evrendir. Tek başına bir varlık değil evren; tanrı var olduğu için, evren vardır. Türünlük, ayrılık bir görünüş olmaktan öteye geçmez. Evren, tanrıdan gelir ve ondan kaynaklanır.

Tanrıdan başka varlık yoktur evrende. Bütün işlerin kendisi özünden doğması, olgunluk nitelikleriyle nitelenmiş olması yüzünden salt varlık tanrıdır. Nesnelere kendisi özünü yansıtan niteliklerle tanrı görünüşü alanına çıkar. Her varlık tanrıdan gelmektedir.

İnsan tanrının benzeridir. Onun özelliklerini taşır. İnsan tanrının görünüşüdür. İnsandaki anlayış ve eylemler başka varlıklarda bulunmaz. Öz neyse, hayvanda hayvan olan; insanda insan olan öz de odur. Ayrıllık, yalnız yetenek bakımındandır.

Us, tanrısal nitelikleri kavrayamaz. Usun sınırlarını aşar tanrısal nitelikler, gücünün dışına çıkar. Us, görünüş olduğuna; görünüş de tanrıdan geldiğine göre, us tanrısaldır.

İslam gizemcisi, büyük düşünür Şeyh Bedreddin, "Varidat" adlı yapıtında Hallacı Mansur'un sözünü şöyle yorumlar: "Değil mi ki bütün evren tanrının görünüşüdür, öyleyse her kim, ben O'yum dese, yalan söylemez."

Biçimsel İslam gizemciliğinin karmaşık serüvenini de şöyle açıklar: "Gerçek, halka daha işin başında ve açık söylenirse ya yollarını saptırır ya da söyleyeni suçlarlar. Halk ve gerçek, ortalama bir yol gözetilerek birbirlerine alıştıırılabilirler. Ama sanırım halk, gerçeğe alıştıırılmalıdır."

Çelebi Sultan Mehmet, gelip teslim olan Bedreddin'i karşısında görünce:

- Yüzünüz neden böyle sarıdır? demiş. O da: - Güneş batarken sararır! Karşılığını vermiş ve Serez Pazarında boynuna iy geçirilerek öldürülmüştür.

Doğrudur, Güneş batarken sararır! Ama yeniden doğar... Bedreddin'ler gelecek elbet; açın, yoksulun, ezilenin hakkını arayan!

Biz de O'nu şöyle anımsıyık birkaç yıl önce: Daha ne(2) bu yana Hallacı Mansur'dan Güneş alı Sivas halisından konuşur Bedreddin'im

Ne ilki ne de sonu belli Evrenin Her şey uzak ve yakın her şey içinde birbirinin

Tam tata ra tam - Big bang ko gitsin Susuzluğumuz büyüyen şimdiki kuşumuzun gelişiminde

1- İsmet Zeki Eyüboğlu, Şeyh Bedreddin ve Varidat, Der. Y. İst. 1980
2- Abdullah Rıza Ergüven, Burdan Öte, s. 20, Yeditepe Yayınları (Çıkacak).
(DEVAMI YARIN)

ANKARA HALK TIYATROSU REPERTUARINI AÇIKLADI

«Müfettişler Müfettişi» bugünden itibaren Bursa'da sergileniyor

ANKARA (ÖZEL) Ankara Halk Tiyatrosu yeni mevsimde oynayacağı oyunları açıkladı. Açıklamaya göre Orhan Kemal'in "Müfettişler Müfettişi" adlı güldürüsü görüldüğü büyük ilginç dolaylı önümüzdeki mevsimde devam edecek. Orhan Kemal'in ünlü romanından uyarlanan oyun bugünden itibaren 14 Eylül'e dek Bursa Ahmet Vefik Paşa Tiyatrosu'nda oynanacak.

Yeni mevsimi ekim başında Kızılay Menekşe Sinemasında açacak olan Halk Tiyatrosu'nun ilk oyunu şu sıralarda Avrupa'nın birçok tiyatrosunda oynanan bir çeviri. 1969 yılında, İtalya'daki devlet terörünü anlatan oyunun yazarı Dario Fo, orijinal adı ise "Bir Anarşistin Rastlantı Sonucu Ölümü".

Yeni mevsimin oyunlarından biri de Turgut Özakman'ın "Fehim Paşa Konağı" adlı güldürüsü. İş Bankasının oyun yarışmasında birincilik alan eser, Abdülhamit döneminde İstibdatçılar, Hürriyetçilerin mücadelesini ve halkı anlatıyor.

Emile Zola'nın ünlü eseri "Germinal" den Yaak Kartsunker tarafından oynatılacaktır. Bu yapıtın topluluğun önümüzdeki mevsim sergileyeceği üçüncü oyun. Ankara Halk Tiyatrosu yöneticileri bu oyunlardan başka Maksim Gorki'nin "Düşmanlar" adlı oyununu repertuarına aldıklarını, ortaoyunu tarzında bir oyunun yazımına başladıklarını ve Reşat Nuri Güntekin'in "Yeşil Gece" adlı romanını oyunlaştırma kabasında olduklarını açıkladılar.

Topluluk ayrıca İkinci Dünya Savaşı döneminde Hitler'e karşı yurt savunması temasını işleyen ünlü romanlardan birini de oyunlaştıracağını bildirdi.

Tiyatro çalışmalarında yanında sinema, folklor, sergi, açık oturum konferans gibi etkinliklere de yer vereceklerini açıkla-

yan topluluğun yönetmeni İbrahim Yücel ayrıca şunları belirtti: "Saçmalık derecesine varan yoz kültürün yaygınlaşması, bir çok yazar ve şairin bunalmış edebiyatına sürüklendiği günümüz Türkiye'sinde Halk Tiyatrosu gibi devrimci bir sanat ve kültür yuvasına her zamankinden daha çok ihtiyaç vardır. Bütün yurtsever ve devrimci sanatçıları çabamıza ortak olmaya çağırıyoruz. Türkiye kültürünün köklü bir demokratik birikimi var. Bu kültüre önderlik edecek kahraman işçi sınıfı var. O halde bu yozluğa son verecek nefesimiz de var".

Adana Belediyesi Şehir Tiyatrosu Kursunu 16 kişi başarıyla bitirdi

Adana Belediyesi Şehir Tiyatrosu'nun bir süre önce açtığı tiyatro kursuna katılan 87 kişiden 16'sının başarı gösterdiği açıklandı.

Yapılan açıklamada başarı gösterenlerden birinin çocuk, altısının bayan, dokuzunun da erkek olduğu, bunların kursun ikinci bölümü olan sahneye oyun koyma çalışmalarına katılmaya hak kazandıkları belirtildi.

İkinci bölüm çalışmalarını da başarıyla bitiren öğrenculardan kurulacak olan topluluk, Necati Cumalı'nın "Nalinlar" adlı oyununu sahneye koyacak.



Ciang Zilong, Tiansinger fabrikasında bölüm yardımcısı. Boş zamanlarında edebiyatla uğraşır. "Fabrika Müdürü Kıao İşe Gidiyor" adlı kısa öyküsü, bir ulusal kısa öykü yarışmasında birincilik ödülü aldı.



Ressam Huang Zhon, sık sık yolculuk yaparak Şinciang ve başka bölgelerdeki yaşamı daha yakından tanımaya çalışır. Resimlerini kendine özgü geleneksel bir Çin stiline çizer. Yukarıda, Zhon bir taram işçisinin resmini yaparken görülüyor.



Geçen yıl sürece engelenen "Demir Yol" adlı film, bu yılki yarışmaya katılan filmler arasında.

Antalya Film Şenliği Ulusal Film Yarışması Seçici Kurulu Belli oldu

YARIŞMA İÇİN BAŞVURAN FİLM SAYISI ŞİMDİKİLE DOKUZ

ANTALYA (ÖZEL)

Antalya'da 13-20 Eylül tarihlerinde yapılacak 17. Altın Portakal Ulusal Film Yarışmasının Seçici Kurulu belli oldu. Antalya Belediye Başkanı Selahattin Tonguç'un açıklamasına göre kurul şu kişilerden oluşuyor:

Orhan Atasoy (yönetmen), Melih Cevdet Anday (yazar), Kenan Değer (ressam), Atilla Dorsay (sinema yazar), Ara Güler (fotoğraf sanatçısı), Erkal Güngören (Güzel Sanatlar Akademisi Öğretim Üyesi), Doğan Hızlan (eleştirmen), Ahmet Keskin (set teknisyeni), Ergin Orbey (yönetmen-oyuncu), Atilla Özdemiroğlu (besteci), Kami Suveren (eleştirmen), Nurettin Tekindor (gazeteci), Gani Turalı (görüntü yönetmeni), Tonguç Yaşar (karikatürist), Tunca Yönder (oyuncu-yönetmen).

Seçici Kurul yarışmaya katılan filmleri şenlik günlerinde Belediye Sarayında izleyecek ve değerlendirecek.

Bu arada Altın Portakal Ulusal Film Yarışmasına şimdiye kadar 9 filmin başvurduğu, yeni başvuruların beklendiği bildirildi.

● Bugün de Batılı devletler zaman zaman çıkarlarını Sovyetlerle tek tek pazarlıklar yaparak korumak istiyorlar. Oysa bu girişimler Batıdaki birliği zedeleyecek. Bunlar geçmişin acı derslerine gözlerine kapamışlardır. Hitler, kendisine karşı yumuşak davrandı diye Fransa ve İngiltere'ye saldırmazlık etmedi. Fransa'yı işgal etti, İngiltere'ye saldırdı

Hazırlayan: Oktem Kalaycıoğlu

ADIM ADIM 2. DÜNYA SAVAŞINA NASIL GELİNDİ 4

● İngiltere ve Fransa "gemisini kurtaran kaptan" tutumunu tek tek Hitler'le pazarlık yapıp çıkarlarını korumak hevesi faşist kampın birleşmesini hızlandırdı

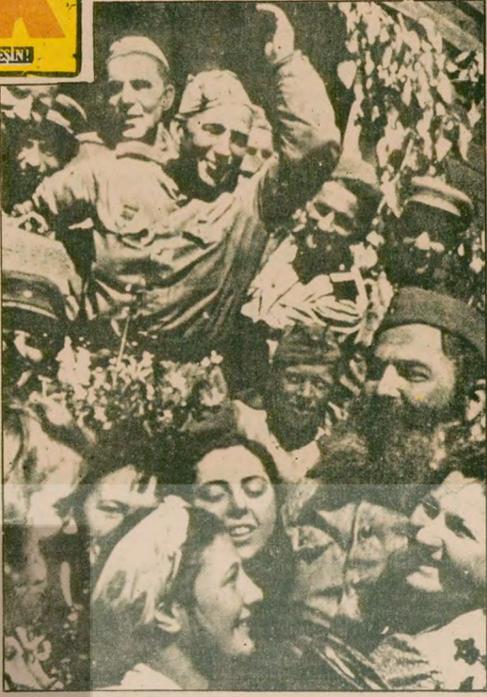
Hitler'in hedefi en sonunda ABD'ye yönelmekte

HITLER, dünya hakimiyeti için amacını genellerine çeşitli fırsatlarda açıkladı. 23 Mayıs 1939'da bir askerî toplantıda yaptığı konuşmada Alman iktisadi sorunlarının ancak Almanya'nın Avrupa'da yeni "yaşama alanları" elde etmesiyle çözülebileceğini ve "başka ülkeleri istila etmeden ya da başka halkların ellerindeki imkânı almadan bunu sağlamanın imkanı olmadığını" söylüyordu. Sovyetler Birliği'ne karşı 1941 Haziranında giriştiği "Barbarossa" hareketinin hazırlıkları sırasında genellerinden Halder'in günlüğünde Hitler'in şu emri okunuyordu: "Doğu seferinin sona ermesinden sonra Afganistan'ın ele geçirilmesi ve Hindistan'a saldırı düzenlenmesi meselesi incelenmelidir."

Saldırgan gözünü bütün dünyaya dikmişken, yatıştırıcılar Hitler'in her yeni adımında "Bu sonucudur, bundan sonra başka bir yerde gözü olamaz" diye kendilerini avuttuylardı. Hitler'in herhangi bir saldırısının, saldırdığı yerle sınırlı olarak düşünülüyor, esas hedefi akıllarına getirmek istemiyorlardı. Bugün de aynı kit bakiş açısına rastlanıyor. Rusya'nın Afganistan'ı işgaline karşı çıkan bazıları bile bu hareketi sosyal-emperyalizmin petrol yollarını denetim altına almak, Avrupa'yı kuşatmak ve sonunda da dünya hakimiyeti kurmak planının bir parçası olarak yorumlamaya yanaşmıyorlar.

GEMİSİNİ KURTARAN KAPTAN TUTUMU

SALDIRGANIN gerçek hedefini görememeleri ve kapitalist bireyci zihniyet, Batılı yöneticilerin tek tek kendi başlarına çaresine bakma anlayışıyla hareket etmelerini geliştirdi. Faşist mihrinin hepsinin barıştan yana bütün insanlığın düşmanı



İkinci Dünya Savaşından sonra Almanya'nın yenilgisi bütün dünyada büyük sevinç yarattı.

olduğunu göz ardı ettiler. Saldırganla tek tek pazarlıklar yaparak kendi genel çıkarlarını koruyabileceklerini sandılar. Fransa'nın yatıştırıcı yöneticileri, Mussolini'nin Etyopya'ya saldırısına yeşil ışık yaktuklarında İngiltere ile ortak tutum almak üzere karar almalarının üzerinden daha bir kaç ay geçmişti. Ama aynı şeyi İngiltere de yaptı. Fransa ile birlikte Hitler'e karşı ortak tutum almayı kararlaştırdıklarından dört-beş ay sonra da Hitler'le pazarlığa oturdular. Nazi Almanyasının deniz gücü inşa etmesini kabul ettiler.

Yatıştırıcılar birbirlerini desteklemediler. Fransa, Etyopya'nın işgaline karşı daha sert tutum almasını talep eden İngiltere'ye yanaşmadı. İngiltere de Hitler Ren bölgesine asker soktuğunda Fransa'nın yanında yer almadı. Bütün bunlar saldırganın olduğundan daha güçlü görünmesine, kolay zaferler kazanmasına yol açtı. Oysa direnişeydi belki de tarihin akışı başka türlü olacaktı. Orneğin Mussolini şöyle diyordu: "Eğer Milletler Cemiyeti

ekonomik ambargoya (Etyopya'nın işgali üzerine İtalya'ya karşı önerilen ambargo) petrolü de dahil etseydi, bir hafta içinde geri çekilmek zorunda kalırdım. Bu benim için yıkım olurdu." Hitler de Ren bölgesine asker sokma işlemine

hemen hemen bütün generallerinin muhalefetine rağmen girişmiş, Fransız ordusunun en küçük bir karşı hareketinde derhal geri çekilme emri vermişti. Ancak İngiltere'nin de desteğini alamayan Fransa, ordusunu yerinden kıpırdatmadı.

TESLİMİYET SALDIRGANLARI BİRLEŞTİRDİ

HER gün yeni zaferler kazanan saldırganların aralarında gelişmeler yumuşayıp, birleşirken, birbirlerine olan güvenleri sarsılan barış taraftarı güçler bir türlü sıkı bir ittifak kuramadılar. Yatıştırıcı siyaset "her koyun kendi bacağından asılır" mantığıyla hareket ettikçe, Hitler'in gözünü diktiği av tercit edilmiş zayıf bir kurban durumuna geliyordu.

Nazi emperyalizmi dünya imparatorluğu tacını Çekoslovakya veya Polonya'dan değil, İngiltere'den Fransa'dan, Amerika'dan alacaktı. Chamberlain son bir kez daha umutsuzca uzlaşma yolları ararken, Polonya saldırısı öncesinde Hitler generallerine esas hedefini açıklıyordu: "Amaç her zaman için İngiltere'yi dize getirmektir."

Bugün de Batılı devletlerin zaman zaman çıkarlarını Sovyetler Birliği ile tek tek pazarlıklar yaparak korumaya çabaladıkları görülmüyor. d'Estaing veya Schmidt bakıyorsunuz Batının en çok birleşmeye ihtiyaç duyduğu bir sırada Moskova'yla görüşme ve anlaşma yolları arıyorlar. Oysa bu girişimler, birliği zedelemekten başka hiç bir sonuç veremez. Geçmişin acı deneyleri bu konuda da ışık tutuyor. Hitler bir zamanlar kendisine karşı teslimiyet gösterdi diye Fransa ve İngiltere'ye saldırmazlık etmedi. Fransa'yı işgal etti, İngiltere'yi de emmeye çalıştı.

Yarın: Hitler ilk önce "yatıştırıcı" dostlarını yuttu



İkinci Dünya Savaşında Almanya ve İtalya'ya karşı ortak savaşan dört ülkenin başkomutanları (soldan sağa): Montgomery (İngiltere), Eisenhower (ABD), Jukov (SSCB) ve de Latre (Fransa)

Fener yangınından izlenim ve fotoğraflar

«Kimyevi madde depoları yüzünden bu kaçınıcı yangın»

METİN AKTAŞ
KEMAL ÖZDEN

GECE saat iki sıraları gazetede oturuyoruz. Bu sırada dışarı baktığımızda gökyüzünün kıpkırmızı olduğunu görüyoruz. Peşinden büyük bir patlama, bir süre sonra yine bir patlama daha. Ne oluyor derken, bir süre sonra Fener'de yangın çıktığını öğreniyoruz. Hemen yangın yerine koşuyoruz. Yangın Fener Abdülaziz Caddesi üzerindeki bir kimyevi madde deposundan çıkmış. Biz yangın yerine varana kadar Fener halkı ayaklanmış bile. Herkes bir yana koşuyor. Bu arada itfaiye gelip çalışmalarına başlıyor. Yangın ilk başta kimyevi madde deposu yakınlardaki evlere sıçırıyor, çevredeki evler genellikle ahaşp olduğundan ve rüzgar da etkisi ile yangın hızla çevreye yayılıyor.

- Yüzlerce aile sokakta kaldı
- Daha önce de yangınlara yol açan kimyevi madde depoları, vatandaşların uyarılarına rağmen şehir dışına taşınmadı

başlıyorlar. Sokaklarda televizyon, buzdolabı, radyo taşıyan insanlar harıl harıl gidip geliyor. Bazı yurttaşlar ise yangın korkusu ile evlerindeki bütün eşyayı yangından uzak bir kenara taşıyorlar.

Yangın yerinde dolaşırken, elimizde fotoğraf makinesini gören birçok yurttaş bizi durdurarak şikayetlerini anlatıyor. Konuştuğumuz herkes şunları söylüyor:

"Bu kaçınıcı yangın, belki 4-5 oluyor. Herseferinde bir sürü ev yanıp kül oluyor. Son yangın 1977 Ağustosunda olmuştu. Bu yangında 19 ev yanmış, 2 kişi de hayatını kaybetmişti. Bu yangınların sebebi bu çevredeki depolardır. Sahil kenarı boyunca onlarca kimyevi madde deposu var. 1977'deki yangından sonra vilayete gidip bu depoların buradan kaldırılması için müracaat etmiştik. Ama bir süre sonra unutuldu.

"Bu depolar buradan kaldırılmadığı sürece her zaman yangın çıkmaya devam eder. Bu depoların kaldırılmasını istiyoruz."

Yangın yerinde dolaşırken, yurttaşlardan bazılarıyla konuşuyoruz: "Yangın ilk olarak nasıl farkettiliz?" "Büyük bir patlama ile uyandık, bir yer bomba mı atıldı diye etrafa bakarken, yangını gördük." "Kardeşim bizim ev yangın yerine çok yakın. Daha yeni yatıyorduk ki ilk önce havanın aydınlandığını gördük, sonra bir sıcak vurdu, daha sonra şiddetli bir patlama duyduk telaşa evlerimizden fırladık."

İlk şaşkınlığı geçip de yangının çevreye yayıldığını görenler yangının yakın olduğu evlerden değerli eşyalarını çıkarmaya



Fener sakinlerinden bazıları eşyalarını sokak ortalarına yığarken bazıları da yangın tehlikesinden uzak akrabalarının evlerine taşındı.



İtfaiye yangını söndürmeye çalışırken gece sokaklara dökülen vatandaşlar, heyecanla yangına, itfaiyeciler arasındaki mücadeleyi izliyor.

Bu facia son olsun!



Remzi Öztürk üzüntüyle yanan evinin önünde. (Fotoğraflar: Kemal ÖZDEN-Metin AKTAŞ)

Taksi şoförü Remzi Öztürk tamamen yanan üç katlı ahaşp evinin önünde göz yaşlarını tutamıyor. Eşini, çocuklarını birkaç ilerdeki komşu evine taşımış. Gözlerini sadece iskeleti kalmış evinden ayırmadan konuşuyor.

"Yandaki evin çatısı alev almıştı, söndürmeye çalıştık sonra patlama oldu ev ateş aldı. Kurtarabildiğim bir tek eşyam yok." Yangın yerine gelen güvenlik kuvvetleri evleri yanyana yurttaşları olay yerinden uzaklaştırabilmek için uğraşıyorlar. Ancak yaşlı bir kadın aradan fırlıyor atesler içindeki evine yöneliyor. Yıllarını verdiği evini, eşyasını kurtarmak için bağırıyor. Olayın etkisiyle şok geçiren kadını yurttaşlar ve askerler ancak sürükleyerek uzaklaştırabiliyorlar.

Akçın Sokakta beş katlı evi kısmen yanan Eyüp Baş da çaresizlikle asker kordonunun ardında bekliyor. "Neyin yanıp olmadığını bile bilmiyorum. Ev son görüşümde kısmen yanmıştı. "Eyüp Baş"ın amacı olduğunu belirten bir yurttaşımız etrafındakilere "Ben o eve otuzbeş yılını verdim, buna yürek mi dayanır?" diye haykırıyordu.

Sabahına doğru yangın belirli ölçüde kontrol altına alınırken sönen yerlerde tekrar başlayan yangın itfaiyeyi şaşkına çeviriyordu.

Vatandaş evinin eşyasının yanmasının acısını yüreğinde soğutmadan kara kara düşünüyor. "Ben bugünkü İstanbul'da nerede ev bulurum, bulsam içine bugünkü şartlarda neyi nasıl koyarım. Elimizden tutacak bir makam çıkar mı?"

Yangın yerinden ayrılırken bu felakatin son olması için, şimdiye değin birçok kere yangına neden olan bölgedeki kimyevi madde depolarını hem de yurttaşların uyarılarına rağmen yerleşim alanının dışına çıkarmayan "yetkilileri" harekete geçirmesini diliyoruz!

Televizyonda Bugün

19.00 HABERLEN

20.30 HABERLER

19.10 HEIDI

21.20 TIP DOSYASI

19.35 SAZ ESERLERİ

22.30 HABERLER

19.45 İNANÇ DÜNYASI

22.40 TV'DE SINEMA

HABER YORUM MAGAZİN

21.20 Tıp Dosyası

DOKTORLAR DİRENİŞE KALKIYOR

Sürekli filmin bugün yayınlanacak olan bölümü hayli ilginç. Hastanenin bağlı olduğu Vakıfla istekleri konusunda hasta kabul politikalarında ve eleman-alet yetersizliği konusunda anlaşmazlığa düşen doktorlar direnişe geçmeye karar veriler. Bu arada iki doktor arasında sürtüşme çıkar.



Rudolf Nureyev, Romeo Juliet'de

22.40 TV'de Sinema

Rusya'dan kaçan ünlü balet Nureyev'in yaşamından kesitler

Ben bir dansçuyum

Yönetmen: Pierre Jurdan
Oyuncular: Rudolf Nureyev, Margot Fonteyn, Carla Fracci, Lynn Seymour ve Deanne Bergsma.

Bale izlemeyi sever misiniz? O halde ekran başında yerinizi alabilirsiniz. Dün-

yaca ünlü balet Nureyev'in tüm önemli baleslerinden örnekler verilecek filmde. Daha da önemlisi Nureyev hayli ilginç mücadele yaşam öyküsünü bu kez sahnedeki, sahnede kendisini oynayacak.

Filmde Nureyev'e birçok balerin yanında ünlü İngiliz balerini Margot Fonteyn de eşlik ediyor.

RUDOLF NUREYEV'İN BİYOGRAFİSİ
Sovyetler Birliği'nin Irkutsk bölgesinde 1938 yılında doğan Rudolf 17 yaşında Leningrad'daki K'rov Tiyatro Okuluna girdi. Kısa sürede topluluğun yıldız dansçısı oldu. 6 yıl sonra 1961'de ise Paris turnesinde topluluktan ayrıldı. 1962'de İngiliz yurttaşlığına geçti. Önce Cuevas markisinin International Ballet'inde çalıştı. Oradan da İngiliz Kraliyet Balesi "Royal Ballet"e geçti. 1964'de Nijinski ödülünü aldı. Royal Ballet'de Marguerite ve Armand(1963), Romeo Juliet (1965), Paradis Perdu (Kaybolan Cennet 1967) balesinde oynadı. Ayrıca renkli televizyon için Zizi, Jeanmarie ile Genç Adam ve Ölüm(1966) adlı film çevirdi. Bayadere (1963), Kuğu Gölü ve Raymond (1965) baleslerini yeniden sahneye koydu. Son televizyon filmi ise bu gece izleyeceğimiz "Ben Bir Dansçuyum"(I Am a Dancer) oldu.